

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra . 60 fillér

3 óra . 1.80 fill.

Vidéken:

1 óra 1 kor. 20 fillér

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Deák Ferencz-n. 18. sz.,

hová minden levelezés és egyéb küldemény czimzendő.

Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

Agyonkinzott katona. — Gyermekhulla az árokban.

Emberbaráti rendelet.

Kolozsvár, nov. 30.

(p. g.) A humanizmus jegyében született bel- és igazságügyi minisztereknek legújabb kiadott közös rendelete.

Az emberiség számkivetett lényeiről: a börtön gyermekeinek sorsáról gondoskodik e rendelet. A balga előítélet társadalmi egyenjogusultságától fosztotta meg a börtönben, fogházban, vagy a márianosztrai női fegyintézetben születet gyermekeket. A nemesen érző emberbarát szíve elszorul annak tudatában, hogy a hamis előítélet egész életére mégbélyegzi a bűnös anyától nemzett gyermeket.

Már az iskolában kinszenvedésen ment keresztül az ilyen szerencsétlen teremtés, hallani kellett pajtásaitól, a mint ezek „fegyenczgyerek“ és ehhez hasonló kifejezésekkel illették. Bármily szorgalmas és törekvő volt is, és bármily magas állásra is jutott, éreznie kellett, hogy ő más csilagzatba jutott mint mi.

A köznépnél pedig, ha a fiu inasnak szegődött, már mindjárt rámondták; „no ebből is jó madár lesz mint az anyjából“. És ha az ilyen leány szolgáltni ment, ugyancsak keserves volt az élete, mindenki tudta, hogy börtönben született. Eddig ugyanis úgy volt vezetve az anyakönyvbe, hogy X. vagy Y. N. városban a börtönben vagy fogházban született.

A Kolozsvárra is megküldött rendelet azonban végét veti ennek a lelketlen intézkedésnek.

Ezentul az anyakönyvekbe és születési bizonyítványokba is csak az illető város neve lesz be-

írva, a hol a gyermek született.

Tehát többé nem lesznek elkülönítve tőlünk s nem lesznek kitéve semmiféle bántódásnak.

Üdvözöljük a nemes szívre valló kormányrendeletet.

**** A románok aktivitása.** A Münchener Allgemeine Nachrichten szerint a passzivitás politikájának már nem igen van talaja a magyarországi románok között s az aktivitásterére még csak azért nem léptek át a románok, mert nem tudnak megégyezni. Egy részük el akarja fogadni a kormány programját s nem áll elő külön nemzeti-ségi törekvésekkel. A „mérsékelt aktivisták csoportja azt kívánja, hogy a románok a kormányval egyetértve, a közéletben szerepeljenek, ne a parlamentben, s a közélet minden terén pártolják és támogassák a román nép nemzeti-ségi érdekeit. A harmadik csoport föltétlen aktivitást óhajt s be akar jutni a parlamentbe is, határozottan ellenzéki programmal. Mivel a románok passzivitásukkal már teljesen el vannak szigetelve a többi nemzetiségektől, s az aktivitást legalább elvben valamennyien helyeslik, nagyon is valószínű, hogy nemsokára ők is részt kívánnak a közdolgoz intézésében.

Városi közgyűlés.

Kolozsvárt, nov. 30.

Kolozsvár város törvényhatósági bizottsága tegnap tartotta novemberi rendes közgyűlését a városháza tanácstermében gróf Béli Akos főispán elnöke alatt. A gyűlésen — talán egyes fontosabb tárgyak iránti tekintetből — szép számban jelentek meg a bizottsági tagok.

A közgyűlés első tárgya Fekete Nagy Béla tanácsosnak a város 1901 évi költségelirányzata iránt felmerült észrevételeknek a szakszabóságok javaslatával kapcsolatos felolvasása volt. A szakszabóságok javaslatát egyhangulag elfogadták.

A főkapitányi hivatal szervezeti módosítását Szabó Samu bizottsági tag javaslatára a jövő havi közgyűlésig napolták el aként, hogy az irtóki állásokat e közgyűlésen betöltik, ellenben a fogalmazók tisztjeit a jövő közgyűlésig helyettesítővel látják el.

Ezután F. Nagy Béla tanácsos ismertette a vallás és közoktatásügyi miniszternek leiratát, melyben a városnak a Karolina Országos Kórház javára deponált alapítvány kamatnak visszafizetése iránt tett kérését helyteleníti. Az 1898-ik évi törvény ugyanis aként intézkedett, hogy nem a községek, városok, hanem az állam vállalja el a szegénysorsú betegek gyógyítását illetőségre való tekintet nélkül. Ilyen körülmények között 1899 évben Kolozsvár 3%-os pótdót vetett ki polgáira s így évente 20.000 korona öszszeggel járul betegeinek gyógykezeléséhez. Kolozsvár város tanácsa meginterpellálta a belügyminisztert, hogy mennyi az ily módon befolyt összegnek az a többlete, mely a fent említett törvény korlátain kívül esik? S hajlandó-e a többletet visszafizetni a városnak? amit Kolozsvár kizárólag a maga szegény betegeinek gyógyítására fordítana. A belügyminiszter e feliratot visszaküldte azzal a megokolással, hogy azt a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez terjesszék föl. A kultuszminiszter elutasító válaszára a szakszabóság ama javaslatával, hogy a város nemesak a kamatokra, de a tőkére is igényt tarthat megint feliratot intézzenek az összeg visszafizetése iránt.

A tanácsi előterjesztések sorrendjében a villamos-erő iparszerű szolgáltatása feltételeinek szövegezésére kiküldött bizottság jelentése volt első. Az október havi városi közgyűlésen alternatív állapotították meg e kérdés föltételeit. A szakszabóság tervezete négyféle módon livertál. Egy-egy tervezet 32 pontot tartalmaz, melyek nagyobbészint technikai és fináncziális jellegnek. Nevezetesebb pontja az; mely a hazai iparosoknak illetve gyárosoknak a külföldiekkel szemben előnyt biztosít.

Egy bakklövés története.

Kolozsvár, nov. 30.

Kolozsvár rendőrségének ügybuzgalmáról — ha ugyan annak lehet nevezni azt a sok esetben tanusított meggondolatlan eljárást, mely inkább a „bakklövés“ jellegét hordja magán — tegnap megint alkalmunk volt meggyőződni.

Az esetről, mely sok más ilyen zsánerü motivumokkal a maga hamisítatlan fényében tárja elénk

egy-egy szenzációkban, feltűnési viszketegben utazó rendőrbiztosnak „tehetségét“, ezeket írja tudósítónk:

Tegnap délelőtt Kovács Árpád pinczér jelentést tett a rendőrségnél, hogy lakásáról több értékes ruhája és 80 korona készpénze eltűnt. Gyanuja Takarítónőjére, Kolcsa Pálnéra irányult.

A rendőrség azonnal megtette a szükséges lépéseket s egy rendőrbiztosot küldött ki a nyomozás megejtése végett. A rendőrbiztos azonnal házkutatást tartott gyanusított lakásán, a záratat felfeszítette, a perselyt melyben férje két és fél évi keresetéből 120 koronát gyűjtött feltörte s annélkül, hogy meggyőződött volna, vajjon ez-e a jogtalanul eltulajdonított pénz, az összeget, mint corpus delictit Kolcsa Pálnéval együtt átszolgáltatta a hatóságnak.

Egyelőre csak a száraz tényt regisztráltuk s e durva önkénykedésre vonatkozó észrevételeinket a vizsgálat befejeztéig függőben tartjuk.

Meggyilkolt leányok.

— Saját tudósítónktól. —

Megrendítő eset történt a napokban Poruba község közepében.

Laristján Mari és Révaj Eva porubai leányok még két évvel ezelőtt elkerültek szülőföldjükről és Budapestre mennek a hol köművesek mellet dolgoztak, mint napszámosok. Most, hogy a tél beállott s az építés szünetel, a két leány elhatározta, hogy haza megy. Kivették a postakárékpénztárból a megtakarított pénzüket s azzal felültek vonatra hogy haza utazzanak.

Ruttkán egy előttük ismeretlen emberrel és egy régi leány pajtásukkal kerültek egy fülkébe a vonaton s ezekkel utaztak egész Tepláig. Utközben a két leány elbeszélte barátójuknak, hogy mennyi pénzt takarítottak meg és hogy most azt hazaviszik a szüleiknek a kik nem is sejtették megérkezésüket.

Ezt a beszédet hallotta egy velük együtt utazó ismeretlen ember is a ki midőn a két leány Teplán kiszált, — szintén elhagyta a kocsit s a leányokhoz csatlakozott. Azt mondta hogy ő is Porubára igyekszik.

Már sötétedni kezdett mikor elindultak Tepláról gyalog, hogy Porubára menjenek. A leányok még örültek, hogy kísérőjük akadt s nem sejtették a veszedelmet a mi reájuk várt. A mint az erdő felé értek az ismeretlen ember észrevétlenül kirántotta a bicskáját s azt az előtte haladó Laristván Marinak az oldalába döfte. A megszurtt leány sikoltására a másik két leány futni kezdett de a gyilkos utánuk ugrott s elkapva Révaj Évát a nyakába döfte a kést.

A két leány elesett s ekkor a gyilkos nem tördözte tovább a harmadik leányt, — hanem a két áldozatnak a pénzét elvette s azzal elmenekült az erdőbe.

A megmenekült Szedlián Anna a mint a faluba ért elmondta az esetet. Többen a két leány segítségére siettek de csak Révaj Éva volt még életben, aki azonban a sok vérzés következtében mire a faluba értek szintén meghalt. A gyilkost keresik mindenfelé.

Ujságíró-kalózkod.

Kolozsvár, nov. 30.

Még élénk emlékezetében van olvasóközönségünknek az a közleményünk, melyben egy budapesti „reklám-szerkesztőség“ üzelméről rántottuk le a leplet.

Ez az ujság — melyet senki nem ismer — cikkekkel közöl mindennemű vállalatokról s felcicséri azokat, mint valami világegyet s mint annyi sok lap-társas, mindig a közönség jóhiszeműségére és zsebére utazik úgy, hogy megír egy cikket s nyakatekert stílusáért busás honoráriumot követel.

Legutóbb egy kolozsvári szövet-kereskedő czimére is küldtek egy ilyen dicsérő cikket tartalmazó lappéldányt mellékelve 20 koronás nyugtával, melyben az összeget, mint előfizetési díjat tüntették ki.

Aradi tudósítónk is újabb működését jelzi e lapnak.

TÁRCZA.

Hortobágyi virágok.

— Irta: Koncz Béla. —

(A „Kolozsvári Ujság“ eredeti tárczája.)
(Vége.)

A koresmáros oda térdelt a nagy hordó mögé és és reszkető ajkai ott motyognak imádságot. Peti cigány pedig a sarokban veti a keresztet borzalmas gyorsasággal és az arcza színe hol zöld, hol kék a méceses lobogása szerint.

Észre sem veszik, hogy egy daliás alak lépett a csádárba.

„Adjon Isten!“ szól a jövevény és ledobja subáját az asztalra.

Napbarnított, férfias arc tűnik elő. Nyílt, bátor tekintete csak emeli deli természetének szépségét.

„Adjon Isten!“ szólal meg újra

Mint annak idején publikáltuk, a „szerkesztőség“ egy rég csödbe jutott ezéget tisztelt megdicsérő lapszámaival s a „támpéldány“ a nyugtával kapcsolatosan dr. Reisinger Ferencz tömeggondnokhoz került, aki adakta tette a hirneves ujságot.

Pick Ferencz ur a „szerkesztőt“ azonban nem alszik s tegnap az alanti levéllel adott hirt fizetési igényéről.

Nagyságos Urunk!

Mult heti levelünkben kifejezett alázatos kérelmünk szíves elintézésére igen szépen kérjük. Ama reményben, hogy szerény óhajunkat megtagadni nem méltóztatik, vagyunk mindenkor kész szolgálói

Társadalmi Lapok

Köztemető-ut 2. sz. Budapest.
szerkesztősége.

E jeles lapnak alapítója és első szerkesztője Szilágyi Gyula a nótarius revolver-zsurnaliszta, akit nemrég kiutasítottak Szabadkáról, aki e hónapban a budapesti ügyészség fogházának lakója volt és aki a közelmúltban önmagáról olyan nyilatkozatot publikált, amire a leghiresebb gazemberek sem vetemedtek még soha.

Agyonkinzott katona.

— Saját tudósítónktól. —

A nagyváradi honvéd gyalogezred kaszárnyájában tegnap olyan eset történt, a mely a katonai brutalitások krónikájának legsötétebb napjait juttatja eszünkbe. Egy emberi érzés híján való altiszt halálra kinzott egy ujonczot, a kinek a holtteste, tele kék-zöld foltokkal, kiterítve fekszik most a katonai kórház halottas kamrájában.

A sajnálatos és megdöbbentő esetet elmondjuk úgy, amint azt nekünk hirül adták:

A nagyváradi negyedik számú honvéd-gyalogezred egy Flórián Péter nevű közlegényét tegnap

Kóbor Ferke észrevéve a hordómögött remegő koresmarost — kutya idő az bizonyos, de ilyen való a szegény legénynek!“

A hangra Peti cigány is abba hagyja a keresztvetést és a barnaságában is sápadt arcán bátorság kezd derengeni.

„Jaj, lelkem Jézusom! Csak hogy itten vágy már. Ázst hit-tük, hogy itt vesz meg bennünket á déblá.“

A koresmáros is előkerül:

„Hosszura nyult ma a hivatalos dolgod Ferke öcsém.“

„Nem a' bátyám uram. Egy kis előre meggondolt munkám akadt a battonyi dülőben. De hát a Piroskám, a Piroskám bátyám uram, nem járt-e még erre?“

„Ugyan hová gondolsz ilyen isten-verte időben!“ morgott a koresmáros.

„Igaza van bátyám uramnak. Talán a lelkét kifujná a vihar annak a pihegő galambnak. De

reggel a kórházba vitték, a hol pár órai kinos szenvedés után meghalt.

A szegény fiu haldokolva panaszkodott ápolójának, hogy szakaszvezetője, Magyar Ferencz puskatussal verte halálra. A szerencsétlen agyonkinzott katona holttestét fel fogják boncolni.

A század legénysége, a melyiknél Magyar szakaszvezető kegyetlenségeit folytatja, azt mondja, hogy a szakaszvezető, mikor Flórián haldoklásának a legénység között hire futott, azt mondta előttük:

— Ha megdöglök, hát megdöglök!

Az ápoló jelentése folytán a hadbírótság letartóztatta a szakaszvezetőt.

Kiraboltt bányatelep.

A kis-szebeni kő- és gránit bányatársaság zsidóvári kőbányatelepére szombaton ötezer korona érkezett a munkások he-tibérének kifizetésére.

A vállalat könyvelője déltájban kapta meg a pénzt, melyet két nagy zacskóban íróasztalának fiókjába zárt s aztán bezárta az iroda házikó-ajtáját. Az alig száz lépésnyire fekvő telepre ment ebédelni. Két álarozos ember termelt az iroda ajtajánál.

Mindegyiknek fejsze volt a kezében s míg az egyik az iroda ablakát beütötte s azon keresztül a helyiségbe mászott, a másik kívül őrt állott. Az egyik munkás felesége oda futott:

— Halál fia vagy, ha kiáltasz! — kiáltott az őrt álló tolvaj s az asszony el is némult.

Csakhamar kijött aztán a másik a pénzzel a szobából s mindketten eltűntek a közeli cserjésbe. Bár nyilvánvaló, hogy ezt a hihetetlenül vakmerő rablást fényes nappal csakis a bányatelep kezelésével ismerős ember

követhette el, a csendőrség egyelőre semmiféle támpontot nem talált a tettesek kinyomozására.

Hivatalos gőzerővel.

Kolozsvár, november 30.

Modern korszakunknak jelszava a „gyorsaság.“ Gőzerővel megy minden téren a haladás, csak a mi rendőrségünk ragaszkodik szigoruan a maradiság elvéhez.

Még a mult hó 23-án történt, hogy Löbli Mihály rózsas-utcai lakásába ismeretlen tettesek behatoltak s a pénzes fiókot feltörve, elsajátítottak 200 korona készpénzt, egy értékes aranygyűrűt és egy takarékbetét könyvet. Löbli azonnal jelentést tett a hatóságnál, ahol panaszát jegyzőkönyvre vették. Itt azonban megakadt a hivatalos gépezet.

Ahelyett, hogy helyszíni szemlével azonnal a legerélyesebb nyomozást tették volna folyamatba, szabad utat nyitottak a gazembereknek.

Tegnap végre belátták, hogy a tolvaj nem mutat valami nagy hajlandóságot személyének megnevezésére s hivatalos közegeink szükségesnek látták a helyszíni szemlélt fölvenni.

A tettesek Orpheus világának világát is átlépték eddig, de ez nem alterál a rendőrségnek, hiszen hivatalos gőzerő tudvalevőleg az a hatalom, mely lehetlenséget nem ismer.

Sikert kívánunk a megindított nyomozatnak! . . .

HIREK.

Kolozsvár, nov. 30.

Kenyeret! . . .

Itt van a tél teljes mivoltában.

mint halkan kísérté dalának a cimbalom szomorú hangját:

... „Nincs cserepes tanyám...“

A csárda előtt kétszer nyerített a Kóbor Ferke paripája.

Fölugrott Kóbor Ferke, tudta, hogy mit jelent, a mikor a fakó kétszer nyerit. Fölkapta dupla fegyverét.

„Baj van bátyám uram!“ kiáltotta oda a koresmárosnak, a mire Peti cigány úgy eltűnt, minthe föld nyelte volna el.

„Reám akadtak bátyám uram!“ és leütötte a falról a mécesest.

De a másik pillanatban már villágosság támadt a „piros rózsá“ körül fölgyjuttották a tetejét mind a négy oldalon.

Az ablak üvege csörömpölve hullott darabokra és Bódoki Lőrincz komiszárius bekiállított a csárdába:

„Kóbor Ferke, add meg magad!“

Csak a szélvész szagatja az

nékem beszélnem kell vele, beszélnem okvetlen, mert ki tudja, hogy a hajnalesillag melyik tájon bukkan a bujdosó Kóbor Ferkére?

A nyomomra akadtak bátyám uram. Az egyik ott maradt a battonyi dülőben, de a másik az kereket oldott és bizonyára a nyakamra hozza a kutyákat. Mennem kell. Hanem a Piroskám nem hagyom el. Elviszem magammal, hiszen mi lenne belőlünk egymás nélkül. Mert lássa bátyám uram, nagyon szeretjük mi egymást. Pedig érzem, hogy ez lesz a mi veszünk.

Éjfélkor utánna megyek. Addig vigasztal a Peti cimbalma, meg a bátyám uram ó-bora.

Peti nem várt biztatásra. Beleütött rozoga cimbalmába és sirtak az ócska hurok, sirtak keservesen, szivetrepsztoen.

A Kóbor Ferke szemében egy könnyesepp fénye rezegett, a

Fehér hólepel borítja a földet, mint első hírnöke a nyomor évszakának, melynek tartama alatt bezárul a föld kebele s a nyomorgók sora keservesebbé válik.

A mult évben a város nemesen gondolkodó férfiai összeállottak és megpendítették az eszmét az ingyen kenyér kiosztása érdekében. — Volt is szép eredménye annak.

Azt hisszük, hogy ezeket megmentendő az éhségtől az idén is munkához fog e bizottság.

Az idő itt van! A nyomor kenyérért kiált!

Indítsa meg e bizottság az akciózt és kezdje meg kenyérkiosztását az éhezőknek! . . .

— **A regale.** A sok vizontagságon átment regale-ügy a tegnap délutáni törvényhatósági közgyűlésen megoldást nyert. Heves polemia adott okot a két bérlet Tordai és Rosenfeld személye. Végre szavazásra került a sor s a bérletet Rosenfeld József kezeibe depónálták.

— **A hatóság figyelmébe.** Most, hogy beköszöntöttek a téli napok, belvárosunk járdái megint felöltöttek trációnális köpenyüket. Jégkéreg borítja az aszfaltot, ami nemcsak kellemetlen, de legtöbb esetben végzetes szerencsétlenségeknek okozója. Tegnap este is közvetlen szerkesztőségünk előtt egy 40—45 évesnek látszó uriember csuszott meg oly szerencsétlenül, hogy a mentők eszméletlen állapotban szállították kórházba. A főkapitány figyelmét hívjuk fel ezen anomália megszüntetésére.

— **A sétatéri-tó hattyúi.** A sétatéri-tó két hattyujáról ugylátzik senki nem gondoskodik. Mióta a falombok hullásával

égő gerendákat és süvöltve ragadja szét a szikrázó üszköket.

„Kóbor Ferke, add megmagad!”
Az épület egy részén ijesztő robbajjal szakad le a tető. Csapkodó lángnyelvek ugrálnak a csárda belsejében.

Az ablaknál áll Kóbor Ferke. Arcán nyugalom, lelkében erő.

„Élve nem leszek a tietek! Aki engem akar, az ne féljen, jön jön be utánam!” halszott a Ferke csengő hangja.

Bódoki Lőrincz a vállához emelte fegyverét és célba vette a Kóbor Ferke daliás alakját.

„Kóbor Ferke, add megmagad!”
„Élve soha!”

És eldőrdült a komiszárius fegyvere. A Kóbor Ferke daliás alakja eltűnt. A másik pillanatban egy pisztoly döbbenése szíven találta Bódoki Lőrincz komiszáriust. Egy zihlált, kibontott haju női alak rohant be az égő csárdában. De Bódoki Pi-

néptelen lett a sétatér, talán az eledelben is nélkülözést szenvednek, sőt a fagy daczára még mindig ott a tanyájuk az Isten szabad ege alatt. Az állatvédő egyesület figyelmét felhívjuk a megfagyásnak kitett két éhező hatyura.

— **Működvelők kiállítása.** A kolozsvári egyetemi kör által december 15—20-án br. Bánffy Zoltánné, Szvacsina Gézánné, gr. Bély Ákos főispán, dr. Lótte József egyetemi rector és Palkovics József altábornagy védnöksége alatt rendezendő működvelő kiállítására országszerte igen nagy érdeklődéssel viseltettek az amatőrök, úgy, hogy a művészeti tekintetben is esemény számba menő kiállítás előre láthatólag fényesen fog sikerülni. A festészeti, fényképészeti és iparművészeti csoportban egyaránt a legkiválóbb amatőrök jelentették be részvételeiket. A bíráló bizottság báró Feiltsch Arthur orsz. képviselő elnöke alatt Pál Anna nőpar isk. igazgató, Asztalos Károly tanár, Pákey Lajos főmérnök, dr. Posta Béla és dr. Szádeczky Gyula egyetemi tanárokból fog állani. A jelentkezések nagy számára való tekintettel ajánlatos, hogy azok, kik a kiállításban részt akarnak venni, közreműködésüket a rendező bizottságnak megelőző jelentésük be. Bejelentések és megkeresések dr. Bodor Antal kiállítási elnök czimére (Egyetemi kör, Kossut Lajos-uteza 10. sz.) intézendők.

— **Eljegyzés.** Lászlóczky Samu köztisztviselőben álló polgártársunk művelt és kedves leányát, Matildot, Hantz György könyvkötő mester fia Hantz Pál városi adótiszt eljegyezte.

— **Kirakat-tolvaj.** Jámberki Gyulának hívják. Igazi Ludvérez Ábrisa Kolozsvárnak, aki becsületes foglalkozás helyett a „kézagadós” művészetét gyakorolja. Tegnap egy Wesselényi Miklós-utcai ruha kereskedő kiaggatott áru között pusztított, de rajtavesztett s a kapitányság 2 havi elzárásra ítélte.

roska, a hortobágyi pusztá virága mosolyogva omolt haldokló kedvese fölé és csókolta azt a vértől borított helyett, a hol az a betyársziv olyan igazán dobogott érte.

„Piroskám, édes Piroskám . . .” susogta utoljára Kóbor Ferke.

„Megboszultalak édes Ferikém . . .!” és mintha most is szerelemről csevegnének mosolyogva ölelte át Piroska azt a hideg tetemet.

Egy rémséges villanás, szörnyű recsegés és reájuk szakadt a „piros rózsá” csárda égő teteje.

Viradatra széthordotta az óriási fergeteg a „piros rózsá” romjait. S a hajnalesilag kitudja hol talált azokra az ölelkező pórszemekre, a melyeket a Bódoki Piroska és Kóbor Ferke elhamvadt szívéből hintett szét a vihar.

Talán ezekből fakadtak azok a vérpiros színű hortobágyi virágok!

— **A fizikus.** Két ködmönös atyafi vitatkozása vonta magára tegnap délután a Mátyás királytéri korzó közönségét. A heves szóvitára a jég szolgáltatót közt s míg egyikük a mellett kardoskodott, hogy a só megóvná a járdát a fagyástól, addig a másik gunyos ajkbiggyesztéssel mosolyogta le társa tudományát. A tanultságának tudatával bíró atyafit sértette a kisinyos respektus és rövid vitatkozás után oly gyöngédtelenül legyintette képen kollegáját, hogy az, mint egy szélütött papagáj esdett bocsánatáért. A pörösködő atyafiak később a rendőrségre kerültek, mely a dolgozóházba való kíséréssel figyelmeztette őket arra, hogy a nézeteltérésekből keletkezett ügyek azonnali elintézése Kolozsvár főterén tiltva van.

— **Gőzmosóda.** A városi főkapitányság az alábbi értesítést bocsátotta közhírré: Dávid Ödön helybeli lakos Ferencz József-út 86—88. sz. saját telkén gőzüzemre berendezendő vegyészeti ruhafestő és tisztító telepet akarván felállítani: szükséges telep engedély megadását megelőző helyszíni tárgyalás december 6-án délután 3 órára tüzetik ki. Miről a közvetlen szomszédok és általában az érdekeltek azzal értesítetnek, hogy ez alkalommal esetleges kifogásaikat megtehetik, későbbi ellenvetések figyelmen kívül hagyatnak. Kolozsvár, 1901. november hó 24-én. Polcz Rezső, h. főkapitány.

— **Az első megfagyott ember.** Ritka tél az, a melyik elmulik fagyott ember nélkül. Alig hogy beköszöntött a hidegebb időjárás, máris megvan az első áldozat, még pedig az alföldön. Szegedről írják ugyanis, hogy ott szerdán reggel egy meggémberegett tagu embert találtak az országos vásár dézsaárusai között. Megállapították, hogy az illető Bitó Ádám 40 éves munkásember, a ki bepálinkázott és képtelen volt hazatalálni. Lefeküdt tehát a vásáros nép között s elaludt. Próbálták ugyan dörzsöléssel eszméletre téríteni, de Bittóból elszállt a lélek, a szerencsétlen ember megfagyott.

— **Gyermekhulla az árokban.** A debreczeni rendőrségen egy ijesztő bűnjelet néztek tegnap délután a rendőrség emberei. Egy kék kötőbe pakolt egy-két napos csecsemő összefagyott hullája volt az. A kora délutáni órákban két asszony jelent meg a Szent-Anna-utcai bűnügyi osztályban. A két asszony neve Bónis Mihályné és Sarkadi Gáborné. Azt jelentették a rendőrségen, hogy mikor egy majorból hazatérőben voltak, a péterfiak temető árkában egy kék kötőbe göngyölt gyermekhullát láttak. Hozzányulni nem mert egyikőjük sem, hanem a rendőrségre siettek, hogy jelentést tegyenek a különös leletről. A főkapitány egy rendőrbiztost küldött a helyszínre és az mihamarabb visszatért a szörnyű lelettel. Borzalmas volt rátekinteni is. A hulla nyakán és mellén kék folatok láthatók, tanujelei annak, hogy a szívtelen anya megfoj-

totta a gyereket. A hullát a kórházba szállították, a hol felboncolják. A bűnös anya ellen a rendőrség megindította a nyomozást.

— **Városatyák és városanyák.** Norvégiában most készülnek a községi választásokra, a hova mostantól kezdve asszonyok is beválaszthatók. Választó és választható minden nő, aki huszonöt éves és adót fizet. Ez a jog illeti még akkor is, ha férjével vagyonszösségben él s ez utóbbi fizeti az adót. Krisztiániában 42 jelölt van a városi képviselőségre, ezek közül 12 nő. Ha tehát a szerencse kedvez a feminista-mozgalom vezetőinek, akkor Krisztiániának januártól kezdve nemcsak városatyái, de városamái is lesznek.

— **Hol vásároljunk fiainknak ruhát?** Csakis Réti Sándornál Kolozsvárt, Deák Ferencz uteza 4 szám alatt, hol honi szövöttekből, saját műhelyében készült férfi és fiu ruhák vannak rakatáron. Pártoljuk a honi ipart s nem a bécsi fiók üzletek silány áruit!

Színház és Művészet.

* **Színház.** Szép közönség jelenlétében folyt le a tegnapi előadás. Náday Ferencz bpesti nemzeti színház művésze lépett föl — mint vendég a „Nők barátja”-ban. Fölséges művészetével ritka műélvezetben részesítette a közönséget. Parnerei-ről azonban kevés jót mondhatunk. Az előadás — leszámítva a már rendszert alkotott szerepnemtudást — eléggé összevágó volt.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, szombat nov. 30.

Náday Ferencz vendégföllépése.

Az agglegények.

Vigjáték 5 felv. Irta: Sardou V.

SZEMÉLYEK:

Mortemer — — — — Náday.
Nantya — — — — Tompa.
Veaucourtois — — — — Megyeri.
Chavenay — — — — Krasznai.
Clemence, neje — — — — Hahnel.
Clavières — — — — Szakács.
Troénes — — — — Papp.
Louise, neje — — — — Gál.
Du Bourg — — — — Heltai.
Rebeka, neje — — — — Lukács.
Antoinette — — — — Novák.
Nina — — — — Hegedüs.

Kezdete 7, vége fél 10 után.

Színházi műsor:

Vasárnap: D. u.: A plébános szakácsnéja.
„ Este: A piros bugyeláris.
Hétfő: Marót bán. (Vörösmarty emlékezetére.)

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

SCHABERL JÓZSEF.

APRÓ HIRDETÉSEK:

Apróhirdetéseink beküldésének megkönnyítésére, levelezőlapokat bocsájtottunk ki, melyek 25-50 és 75 filléért kaphatók a főtéren „Globus“ hírlapel-árusító irodában, a „Ludasi-féle“ dohányüzsdében és a „Böckel-féle“ lap- és dohány árudában.

LEVELEZÉSEK.

Hedera. Levele van a kiadóban.
Kettecskén. Levele van a kiadóban.
Rum. Levele van a kiadóban.
Matraguna. Levele van a kiadóban.
Buczika. Levele van a kiadóban.

R-y Ella. Főposta — restante 2 levele van — Árva vagyok.

400 korona óvadrral irodai, üzleti vagy más-nemű állást keresek. N. N. kiadóban.

Szobaccicza. Levelét vettem, vasárnap este pont 7 órakor az utolsó levélben irt helyen várom.

Olyan gazdag urhölgy ismeretségét keresem, aki szereti a bohém szegény gyereket. Levelet „Bohém“ jelíggel a kiadóba.

Egy vagyonos önálló 26 éves iparos házasság céljából egy vagyonos nő ismeretségét keresi. Levelet „Tenger“ jelíggel a kiadóba kér. 2-3

Ösmeretséget óhajtanék

kötni, egy oly háziason nevelt leánynyal, vagy fiatal asszonynyal, aki csekély vagyonnal rendelkezik. Czim „Fekete bajusz“ e lap kiadóhivatalába.

Szép, szőke fiatalember, vagyonos hölgy ismeretségét keresi, leveleket „Dicső álmok“ czimen a kiadóba kér.

KERESLET.

Tanításban gyakorlott, erélyes joghallgató intelligens családnál ebédkoszt-ért tanítást vállal. Szíves levelet „Törzskvés“ czimen a kiadóba kérek.

Faesztergályos segéd, ki a famunkában jól érti magát, azonnal alkalmazást nyerhet Muntán Péternél Kolozsvárt.

HIRDETÉSEK:

Van szerencsém a tisztelt hölgyközönség, becses tudomására hozni, hogy Páris-utca 3. sz. alatt, női varrodát nyitottam, hol nagyon jutányos áron ruha varrások elvállaltatnak. A nagyérdemű hölgyközönség becses pártfogását kéri

1-4 teljes tisztelettel;

Erneszt Erzsébet.

Kenyér liszt!

a fogyasztó közönség figyelmébe.

Hat év óta bebizonyult tény és valóság, hogy az ország legjobb lisztje a legolcsóbb árban

Stern József lisztkereskedőnél,

Wesselényi Miklós-utca 12. sz. a. kaphatók.

Egy próba megrendelés elegendő arra, hogy mindenki meggyőződjék ezen valódiságról. 16-30

A közönség meggyőződés után bizonyára elismeréssel lesz jelen figyelmeztetésért. Telefon szám: 399.

ÜZLET FELOSZLÁS

miatt visszamaradt mintegy **4000 korona** értékű legújabb angol, francia és honi gyártmányu **URI DIVAT SZÖVETEK** potom, a bevásárlási áron alól is, parthiba **ELADÓ.** — Értekezhetni **Béni Istvánnál** Trefort-utca volt Felső-szén-utca az új elme-gyógyintézzel szemben. 15-15

Az ujhegyen

(téglagár közelében)

egy négy holdból álló szőlő és törökbuza föld előnyös feltételek mellett örök áron eladó.

Értekezni lehet Szamosköz-utca 27. sz. Özv. Ambrus

Mártonnénál.

4-5

Manás József „Zöldfa“ fogadós.

A Hídelvén.

Bátorkodom a borfogyasztó közönséget felhívni a kitűnő minőségű és tisztán kezelt „Érmelléki“ és a legfinomabb „Erdélyi“ asztali boraimra.

Barátságos társas összejövetelekre a legalkalmasabb helyiség, a hol is ösmerkedési estélyeket a legszolidabban lehet eltölteni.

Megkérem a tisztelt közönséget, kegyeskedjék személyesen meggyőződni bo-

raim jóságáról, melyek a legkitűnőbb faj-borok. Nagyobb mennyiségben házhoz szállítva: „Érmelléki“ 1 liter 44 krajczár. „Erdélyi“ 1 liter 36 kr. 50 liter vételnél Érmelléki 42 kr.

A tömeges megrendelésekért kérem vevőimet vasár és ünnepnapokra egy nappal előbb eszközölni a megrendelést.

Maradok kiváló tisztelettel a nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve

Telefon-szám 458.

Manás József,

Zöldfa fogadós.

2-50

Schaberl József „Gutenberg“ könyvnyomdája

Kolozsvárt, Deák Ferencz-utca 18. szám.

A mélyen tisztelt közönség szíves figyelmébe ajánlom a modern technika minden előnyével gazdagon felszerelt

„Gutenberg“ könyvnyomdámát.

Mint tanult nyomdász, egyedüli elvem volt egészen új könyvnyomdámát a legmodernebb követelmények szerint és a legnagyobb szakértelemmel berendezni; ezen törekvésem által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy bármilyen nyomdai munkát a legjobb izlésnek megfelelően, mérsékelt árak mellett vagyok képes kiállítani.

Elvállalok **ujságok, folyóiratok, alkalmi iratok, könyvek, kisebb és nagyobb nyomdai munkáknak** legújabb betűkkel, izléses kivitelben, csakis elsőrangú szakemberek által leendő elkészítését.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt jutányosan és kifogástalanul intéztetnek el.

A mélyen tisztelt közönség szíves támogatását kéri

teljes tisztelettel

Telefon-szám 261.

Schaberl József

nyomdatulajdonos.

A
„KOLOZSVÁRI UJSÁG“
 kiadóhivatala.

Hirdetések a legjutányosabb árban vállaltatnak s feltűnő izléses alakban készítettnek el.